

dog har søgt at gøre saa korte som muligt, fordi jeg ved, de er sagt ganske omkost — Lovforslaget skal jo vedtages, skønt det er af en saadan Art, at jeg ikke kan betegne det —, men jeg vilde til Belæring for den højtærede Justitsminister paapege, at det — navnlig naar man sammenholder det foreliggende Lovforslag med et andet Lovforslag, vi tidligere har vedtaget — er uanstændigt, at Regeringen fremsætter saadanne Lovforslag, og uanstændigt, at Rigsdagen vedtager dem, thi det er virkelig Lovforslag af den Art, at den højtærede Statsministers Betegnelse en Gang af et Lovforslag: ingen Djævel kan hitte ud af det, her er paa sin Plads. Jeg har aldrig set Mage til gennemjasket Lovforslag som dette.

De tre Spørgsmaal, jeg nu har æsket Ministerens Udtalelse om, har ganske vist ikke nogen Betydning med Hensyn til det foreliggende Lovforslags Vedtagelse, men de har Betydning for den højtærede Ministers Omgængelse med Lovforslag, som han i sin forhaabentlig ikke alt for langvarige Regeringstid kan komme til at fremsætte. Den højtærede Minister har fra gammel Tid Ord for at være en fin Jurist, og jeg har fra det øjeblik, den højtærede Minister traadte ind i Tinget, følt det som en personlig Opgave for mig at retlede ham, naar det saa ud, som hans tidligere gode Navn og Rygte kom i uløselig Modsætning til de Gerninger, han lader os være Vidne til.

Justitsministeren (Rytter): Jeg takker det ærede Medlem for de Spørgsmaal, han rettede til mig, og jeg skal søge at besvare dem saa kort som muligt, navnlig da det ærede Medlem selv sagde, at det egentlig ikke havde saa meget at sige, hvilket Svar jeg gav, fordi Spørgsmaalene falder ind under Domstolenes Afgørelse, og ogsaa fordi jeg ikke kan slutte mig til det ærede Medlems Udtalelse om, at Tinget har god Tid.

Det første Spørgsmaal var: Hvad forstaar man ved et Fiskefartøj? Jeg skal henvise det ærede Medlem til Lov om Sønering af 1916, hvor der i § 30 staar: „Ved „Fiskefartøj“ forstaas et Fartøj, der er forsynet med Fiskericertifikat i Henhold til Lov om Saltvandsfiskeriet“. Jeg gaar ud fra, at det Spørgsmaal er tydeligt og klart besvaret og endda paa en saadan Maade, at Domstolene og Justitsministeren vil være i Overensstemmelse med hinanden.

Det næste Spørgsmaal var, hvad der forstaas ved, at en Forsamling medfører en saadan Støj, at Naboerne kan forulempes deraf. Det skal jeg let komme udover. Det afgør Fogeden, naar nogen begærer Forbud nedlagt. Lad os tænke os, at det ærede Medlem lavede vel megen Støj i sin Lejlighed. (H. P. Hansen: Det sker aldrig, Eksemplet er uheldig valgt). Saa tænker vi os, at en Mand, der bor ovenover det ærede Medlem, laver megen Støj, og at det ærede Medlem vil forhindre det; saa afgør Fogeden Spørgsmaalet, og er det ærede Medlem ikke tilfreds med hans Afgørelse, maa han appellere den. Det ærede Medlem behøver altsaa heller ikke i dette Tilfælde at henvende sig til Justitsministeren. Jeg tror, at ogsaa dette Spørgsmaal er tydeligt besvaret.

Det ærede Medlem var i Tvivl om, hvad man forstod ved „Concerter af højere Art“, og navnlig om, hvad der kunde ske i Tilfælde af en Konflikt mellem Justitsministeren og Domstolene. Ogsaa dette Spørgsmaal skal jeg tydeligt og klart besvare. Denne Strid kan ikke opstaa, thi det er Justitsministeriet, der afgør dette Spørgsmaal, og det vil Domstolene selvfølgelig rette sig efter, fordi Spørgsmalets Afgørelse i Loven er henlagt under Bevillingsmyndigheden.

Det forekommer mig, at det ærede Medlems Kritik af Lovforslaget var vel kraftig. Han bebrejdede mig baade Sprogbrugen og Indholdet. Men ved det ærede Medlem virkelig ikke, at de paagældende Udtryk ogsaa indeholdes i den gældende Lov, der har været gældende siden 1904, og som alle Partier her paa Rigsdagen har været med til at vedtage? Jeg har intet forandret paa de Punkter, det ærede Medlem omtalte.

H. P. Hansen (Randers Amt): Det var en daarlig Undskyldning, Justitsministeren sluttede med: at han ikke havde foretaget nogen Ændring i den gældende Lov. Hvad er det, den højtærede Minister er kommet ind i Regeringen for? Det var for at lave om paa alt det daarlige. Det var det, vi hørte Gang paa Gang paa Møderne. Nu skulde der, for at bruge et populært Udtryk, blive Gymnastik i det, nu skulde det ikke gaa, som da saadanne usle Karle som Zahle og Rode var ved Roret. Nu skulde der komme Mænd til, som kunde rydde op. Og saa kommer Ministeren og fortæller, at Ministeren ikke har gjort nogen Ændring i den gældende Lov! Skønt han fornyer